

durfden niet streng op te treden. Een brief van hen verwittigde de Staten den volgenden dag van wat er gebeurd was, terwijl dringend om hulp verzocht werd, in den vorm van 2 compagnieën voetvolk, ieder van 100 man. Men durfde niet aan te nemen, dat het volk te Rotterdam zich verder rustig zou houden, want op allerlei plaatsen hadden orangistische opstootjes plaats; in Den Haag was het den 7^{den} Augustus erg roerig geweest. Gedeputeerden van Rotterdam in Den Haag zonden aan Burgemeesters zelfs een bode om hun aan te raden, zoo het voetvolk niet spoedig kwam, ruiters uit Den Haag te ontbieden. Dit schijnt niet noodig gevonden te zijn en den 15^{den} kwam het gevraagde voetvolk uit Hellevoetsluis te Rotterdam aan. Hier was onderwijl de vrees voor verdere onlusten wel wat geweken. Enkele personen, tot bezinning gekomen, hadden den volgenden dag het gestolene op het raadhuis, bij den schout of den onderschout teruggebracht. Pieter Pietersz. het beddetijk, Willem Henrickse een stuk oud linnen en een blauw rokje, Anthony Bertram een mantel. Zij werden meteen gevangen genomen en ondervraagd, wat weer tot andere arrestaties leidde. Niet minder dan zestien personen zijn achter slot en grendel gezet „omdat zij seeckere 't samenrottinge van verscheyden oproerige ende boose menschen soo man- als vrouwpersone, seer seditieuselyck ende impetueuselyck tumulterende, hebben helpen stijven” en ook de aanmaning van den hoofdofficier „vilipenderende (= verguizende) sich verder hebben verstout in hunne aengewende seditie ende geweld voort te varen”. Eigenaardig is het wel, dat juist deze in hechtenis genomen oproerigen zich tevens schuldig gemaakt hadden aan diefstal, hoewel deze in verschillende gevallen heel weinig beteekende. Het is alsof men tegenover het volk en andere vrienden van den prins en Tromp als de leden van de families Van der Horst, Kievit, Van Naerssen e.a. de gevangennemingen onder dien glimp wilde rechtvaardigen. De van diefstal betichten moesten als zondenbokken dienen voor de geheele oproerige volksmenigte. Burgemeesters werden den 15^{den} Augustus door de Staten geprezen om hun ijver en vigilantie, bij deze gelegenheid door hen ten toon gespreid, doch tevens werd hun onder den neus gewreven, „dat de boosheyt van die quaetwillige perturbateurs te verder gegaen ende uytgebersten is, doordien deselve hebben aengemerckt de flaeuwicheyt van Schepenen in de bewuste saecke van den gee-